

Wat wil God... in het zevende gebod?

Ds. J. IJsselstein - Heidelbergse Catechismus Zondag 41

Liturgie:

Tien Geboden: 1,7

Psalm 19:5

Lezen 1 Korinthe 7:1-9 en 29-40

Psalm 139:1,4,9,14

Psalm 119:19

Psalm 25:3,4

Gemeente, aan de beurt om te behandelen in deze leerdienst is Zondag 41 van onze Heidelbergse Catechismus. Laten we die zondag eerst samen met elkaar lezen:

Vraag 108. Wat leert ons het zevende gebod?

Antwoord. Dat alle onkuisheid van God vervloekt is, en dat wij daarom, haar van harte vijand zijnde, kuis en ingetogen leven moeten, hetzij in de heilige huwelijke staat of daarbuiten.

(Al lezend voel je de tegenstelling: onkuisheid, oneerbaarheid, onfatsoenlijkheid, onzedelijkheid, schaamteloosheid, het is allemaal door God vervloekt. Ons leven moet eerbaar, rein en zuiver zijn.)

Vraag 109. Verbiedt God in dit gebod niet meer dan echtbreken en dergelijke schandelikheden?

Antwoord. Dewijl ons lichaam en ziel tempelen des Heiligen Geestes zijn, zo wil Hij, dat wij ze beide zuiver en heilig bewaren; daarom verbiedt Hij alle onkuise daden, gebaren, woorden, gedachten, lusten, en wat de mens daartoe trekken kan.

(Dus: het gaat om meer dan echtbreken alleen, het gaat om een heilige levenswandel.)

Het thema voor de preek van vanmiddag is:

Wat wil God in het zevende gebod?

God wil zuiverheid en heiligheid, op twee terreinen, en dat zijn ook de twee aandachtspunten voor de preek:

1. Buiten het huwelijk

2. Binnen het huwelijk

Dus: Wat wil God in het zevende gebod? God wil zuiverheid en heiligheid *buiten* en *binnen* het huwelijk.

Ik ga vanmiddag, gemeente, niet precies de letter volgen van de catechismus, maar ik wil naar aanleiding van deze catechismus zondag een aantal thema's op een Bijbelse manier aan de orde stellen.

Onze eerste gedachte is:

1. Zuiver en heilig *buiten* het huwelijk

Het valt op dat de catechismus het zevende gebod direct verbreedt. Eigenlijk komt in het antwoord ‘echtbreken’ zelf, ‘echtscheiding’, nauwelijks in beeld. De catechismus kijkt direct verder naar de wortel, naar de oorzaak, naar het begin ervan. Laten wij dat vanmiddag ook doen.

Twee thema's wil ik op een Bijbelse manier aan de orde stellen wat betreft de zuiverheid en de heiligheid van het leven *buiten* het huwelijk. Het zijn deze twee thema's:

a. Seksuele gemeenschap voor het huwelijk

b. Pornografie.

Eerst dat eerste thema:

a. Seks voor het huwelijk

Mag je als jongen en meisje, als man en vrouw met elkaar naar bed gaan terwijl je nog niet getrouwd bent?

U zegt: ‘Is dat een vraag voor in een preek?’

Ja, volgens de catechismus wel en volgens de Bijbel ook. De Bijbel is namelijk heel open over seksualiteit. Dus is het ook goed dat wij daar met elkaar heel open over zijn.

Zeker ook jullie, jongelui, als je een relatie met elkaar hebt.

Is er iets (dat is de vraag!) als je vriendschap hebt, als je een relatie hebt, als je van plan bent om met elkaar te gaan trouwen, is er *iets om te bewaren voor straks*, of niet?

Jazeker! De Bijbel is daar glashelder over. Seksuele gemeenschap, het meest intieme samenzijn tussen man en vrouw, dat wat de Bijbel noemt ‘*één vlees, één lichaam worden*’, dat wat nu heet ‘met elkaar naar bed gaan’, dat mag *alleen als je getrouwd bent*.

Je zegt: ‘Maar waar staat dat dan in de Bijbel?’

Ik ga een aantal dingen noemen, om uiteindelijk uit te komen bij 1 Korinthe 7.

a. Ik begin in het paradijs. Adam is door God geschapen. Volmaakt, maar niet compleet. Dat ziet hij aan de dieren. Daar zijn mannetje en vrouwtje. Zij hebben elkaar. Maar hij heeft geen hulp. En dus geeft God hem een vrouw, Eva.

En verliefd met heel zijn hart, zingt Adam in het paradijs het eerste, volmaakte liefdeslied. God bracht Eva tot Adam. En hij zong zijn lied.

En *daarom*, zo staat er in Genesis 2:24, direct daarna: *Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot een vlees zijn (2:24)*.

Hoe zal, hoe moet dus volgens de Heere gaan in de toekomst?

Zo: de man verlaat zijn vader en moeder, zoekend naar een hulp. Hij begint aan een nieuw leven. En wat hoort daarbij? Thuis loslaten en je vrouw aankleven. Aan haar vastplakken om nooit haar meer los te laten. Je plakt aan je vrouw vast en aan haar alleen, en je wordt samen één. Als twee blaadjes papier die je aan elkaar plakt. Het wordt één papiertje. Je krijgt ze niet meer los. In ieder geval niet zonder rimpels of scheuren, niet zonder schade.

Eén vlees worden, één lichaam worden, met elkaar naar bed gaan, is kennelijk iets wat

door God bedoeld is als horend bij de overgang *naar die nieuwe levensfase* van samen verder door het leven gaan, omdat we door God bij elkaar gebracht zijn.

b. Omdat we overgegaan zijn naar een nieuwe levensfase, naar *een nieuw verbond*, zoals Maleachi dat noemt. Dat is het tweede waar ik op wil wijzen.

Maleachi zegt de Maleachi 2:14: *Gij nu zegt: Waarom? Daarom dat de HEERE een Getuige geweest is, tussen u en tussen de huisvrouw uwer jeugd, met wie u trouweloos (dat wil zeggen: ontrouw) handelt; daar zij toch uw gezellin (uw compagnon, uw maatje), en de huisvrouw van uw verbond is.*

Die vrouw uit Genesis 2, Eva, daarmee is Adam *in een verbond* getreden. En daar is God Getuige van geweest. Van die *verbondssluiting*, van de afspraken die daarbij gemaakt zijn, van de beloften die toen gedaan zijn.

Dus de man verlaat zijn vader en moeder, wordt één met zijn vrouw, maar niet zomaar losjes, maar *in een nieuwe verbondsrelatie*. En zo'n verbondsrelatie werd en wordt officieel vastgesteld en bevestigd.

c. In de derde plaats wil ik erop wijzen dat de Bijbel er overal van uitgaat dat een meisje, en dus ook een jongen, *als maagd het huwelijk ingaat*. Zo wilde en zo wil God het. Bleek dat na de huwelijkssluiting niet zo te zijn (*dan* kon het pas blijken, daarvoor was er niets waaruit het blijken kon, want ze waren nog niet bij elkaar), dan was de straf zwaar (Deuteronomium 22:20-21)

Overigens was er ook een forse straf voor iemand die de bruid vals beschuldigde.

d. In de vierde plaats wil ik wijzen op *Jakob*. Hij werkt zeven jaar voor Rachel. Hij is smoorverliefd op haar. Maar van seksuele gemeenschap is geen sprake. Tot in de nacht van het huwelijk. Maar dan blijkt Jacob bedrogen te zijn door zijn schoonvader.

Lea is zijn vrouw geworden. Maar hoe verdrietig en beroerd het ook is voor Jakob, een weg terug is er niet. Hij is door de huwelijkssluiting en door hun één worden vastgeplakt aan Lea (Genesis 29).

e. In de vijfde plaats wil ik wijzen op *Jozef en Maria* (Mattheüs 1:19). Hun heilige manier van leven blijkt ook uit het feit dat ze niet gewoon zijn om met elkaar slapen voor hun huwelijk.

Je zegt: dat klinkt tot nu toe allemaal wel aardig, maar ik denk nog steeds bij mezelf 'dat was gewoon de gewoonte uit die tijd, en nu doen we het gewoon anders'.

Als laatste wil ik je daarom wijzen op wat staat in 1 Korinthe 7. Zoek het nog maar even op in je Bijbeltje.

In dat hoofdstuk, 1 Korinthe 7, zegt Paulus dat het niet verkeerd is, dat het zelfs goed is om, als je ongetrouwd bent, zo te blijven (vers 1). Paulus zegt dat niet omdat ongetrouwd zijn per definitie beter is als getrouwd zijn, maar hij zegt het *vanwege de nood van de tijd*, hij zegt het met oog op de aanstaande vervolgingen in die tijd.

Maar zo zegt hij even verderop, in vers 6 tot en met 9: *Doch dit zeg ik uit toelating, niet uit bevel. Want ik wilde, dat alle mensen waren, gelijk als ikzelf ben, maar een iegelijk heeft zijn eigen gave van God, de één wel aldus, maar de andere alzo.*

Doch ik zeg (tegen) de ongetrouwden en de weduwen: Het is hun goed, indien zij blijven, gelijk als ik.

Maar (en nu komt het) indien zij zich niet kunnen onthouden....

Indien zij zich niet kunnen onthouden? Laat ze dan maar gewoon met elkaar naar bed gaan? Laat ze dan maar gewoon met elkaar gaan samenwonen?

Nee! *Indien zij zich niet kunnen onthouden dat zij trouwen (trouwen dan!); want het is beter te trouwen dan te branden (dat wil zeggen: te branden van verlangen).*

Daarin zie je dat het vooruitgrijpen op het mooie en het exclusieve van het huwelijk helemaal geen optie is. Het is één van twee: *of (optie 1) branden van verlangen of (optie 2) trouwen! Optie 3 is er niet!*

En dus, jongelui, moet je dat trouwen niet eindeloos uitstellen. Eerst alles goed en mooi voor elkaar hebben, en ondertussen jezelf steeds meer blootstellen aan de verleiding om te doen wat God verboden heeft? Niet doen! Ga dan trouwen met elkaar!

En kijk ook nog even in vers 36: *Maar zo iemand acht, dat hij ongevoegelijk (dat wil zeggen: ongepast) handelt met zijn maagd (je hebt al heel lang verkering met haar), indien zij over de jeugdige tijd gaat (zij is er ook aan toe om te trouwen), en het alzo moet geschieden, die doe wat hij wil, hij zondigt niet, dat zij trouwen.*

Dat zij trouwen! Geen andere dingen doen, niet gaan leven alsof je al getrouwd bent, maar: *trouwen!*

En u ouders, heb daarin ook een rol. Laat je kinderen niet jarenlang aanmodderen in de hoop dat ze de verleiding weerstaan, of erger: alleen in de hoop dat het meisje niet zwanger zal raken, bang voor je eigen schande, maar: *laat ze trouwen!* En biedt ze daar alle ruimte en mogelijkheden voor.

Dus, de Bijbel zegt, jongelui: als je verlangen groot is, zo groot als een brandend vuur, niet 'slaap dan maar gewoon met elkaar', maar: *ga trouwen!*

Want je bed delen met iemand met wie je niet getrouwd bent, dat is zonde tegen God. Dat is wat de Bijbel noemt 'hoererij'. Het is slapen met iemand met wie je geen wettig verbond hebt gesloten. Je plakt voortijdig al aan elkaar vast, terwijl er nog geen officiële afspraak gemaakt is om voor altijd aan elkaar vastgeplakt te blijven. Paulus zegt: niet doen! Vlucht daar van weg.

Vliedt de hoererij. Alle zonde, die de mens doet, is buiten het lichaam, maar die hoererij bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam (1 Korinthe 6:18).

Buiten dat zijn er nog veel meer andere, goede redenen om seksualiteit niet die plek te geven voordat je getrouwd bent. Er zijn echt heel veel andere dingen meer, die je samen moet leren, en die niet zo vanzelf gaan als dat ene.

Dingen die veel moeilijker zijn, die veel meer oefening vragen. Ik bedoel: leren echt te genieten van wat voor het oog minder lijkt. Het is niet goed en het is niet gezond, als je

alles direct wilt hebben. Leer genieten van elkaar echt te leren kennen, leer genieten van het kleine, van een kus, van een arm, van een aai. En leer de grenzen van de ander respecteren, en niet je eigen wil door te duwen.

Leer genieten van de wandeling in de bergen, en wees niet alleen maar bezig met het moment dat je de top bereiken zult. Dat bederft de wandeling. God gunt je veel meer, dan dat ene alleen.

Dus, samengevat, kan je niet wachten? *Ga dan trouwen!* En als je daarvoor middelen tekort komt, vraag hulp aan je ouders, aan de gemeente en aan de broeders diakenen. *De kerk heeft veel over voor een heilig leven en voor een goed huwelijk.*

Nog één ander thema als het gaat over zuiver en heilig leven *buiten* (maar het gaat ondertussen ook over *binnen*) het huwelijk:

b. pornografie.

Ik denk daarbij vooral ook aan wat antwoord 109 zegt: *God verbiedt Hij alle onkuise daden, gebaren, woorden, gedachten, lusten, en wat de mens daartoe trekken kan.*

God verbiedt overspel. Vlucht weg van de hoerij! Want het lichaam is gemaakt als een tempel van de Heilige Geest.

Dat wij met God gebroken hebben, maakt ons lichaam niet minder waardevol.

Hoerij, seks buiten het huwelijk is zonde tegen God. Is zonde ook tegen je eigen lichaam. Paulus zegt: *Alle zonde, die de mens doet, is buiten het lichaam, maar die hoerij bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam* (1 Korinthe 6:18).

Een seksuele relatie aangaan buiten het verbond van het huwelijk, is zonde tegen God. Maar, zegt u: ‘porno kijken, dat is iets van een andere orde. Het is in ieder geval niet echt lichamelijk contact hebben met een andere vrouw’.

Herinnert u zich nog van het zesde gebod, wat Johannes schrijft in 1 Johannes 3:15? *Een iegelijk, die zijn broeder haat, is een doodslager en u weet, dat geen doodslager het eeuwige leven heeft in zich blijvende.*

Zo is het ook hier. Zei de Heere Jezus niet: *U hebt gehoord, dat van de ouden gezegd is: U zult geen overspel doen. Maar Ik zeg u, dat zo wie een vrouw aanziet, om dezelve te begeren, die heeft alrede overspel in zijn hart met haar gedaan* (Mattheüs 5:27-28).

‘Begerig kijken naar’ is ook zonde: digitaal overspel plegen. De catechismus heeft het over ‘alles wat daartoe trekken kan’. Dat filmpje, die bioscoopfilm, die tv-serie, die trekt aan je ogen.

Je zegt: ‘maar ik vind het niet goed h r, wat ze doen, ik *kijk* er alleen maar naar.’

Dat dacht Eva ook, toen ze *keek* naar de verboden vrucht in het paradijs...

Het begon en het begint met *kijken*. En het stopt met: dat je niet meer stoppen kan met *kijken!*

Want dat wat je ziet, dat trekt aan je ogen, omdat je hart verkeerd in elkaar zit. Het trekt aan je ogen, want het ziet er spannend uit, je wordt er naartoe getrokken, je wordt erdoor

meegetrokken, je ogen raken eraan vastgebonden, eraan vastgeplakt, je hart wordt meegesleurd en gaat in brand. En je kan niet meer terug!

Je zegt: ‘ja, maar gelukkig is het niet zo erg als overspel’.

Ja, *en nee*. Want wat is erger? Uit zwakheid één nacht in zonde vallen en met diep berouw en belijdenis terugkeren op een weg van zuiver leven? Of: dag in dag uit, jaar in jaar uit jezelf bevuild met steeds ruwere en meer gewelddadige porno, en ondertussen onverzettelijk zijn tegen alle oproepen tot berouw en bekering?

Virtuele, digitale vormen van overspel zijn minstens zo zondig tegen God en tegen je vrouw (als je getrouwd bent). En ze zijn veel gevaarlijker en oneerlijker.

Mannen, stop ermee. Breek ermee. Vraag vergeving en verzoening. En zoek hulp.

En wanhoop ondertussen niet.

Want de Heere Jezus is gekomen om te zoeken en zalig te maken *dat verloren was*.

Tollenaars en *zondaars* zijn welkom bij Hem.

Laten we voor het we verder gaan met onze tweede gedachte nu eerst zingen uit Psalm 119 daarvan de 19^e vers:

*Wend, wend mijn oog van d' ijdelheden af;
Verlevendig mijn hart door Uwe wegen;
Dat mij 't betreen dier paden vreugd verschaff'.
Bevestig toch aan Uwen knecht den zegen,
Waar toe Uw woord hem blijde hope gaf;
Hij is oprecht tot Uwe vrees genegen.*

Het gaat vanmiddag in de catechismus over het zevende gebod. Over zuiver en heilig leven buiten het huwelijk, maar nu in de tweede plaats ook

2. Binnen het huwelijk.

Wat een zeldzaam geschenk van de Heere is het: het huwelijk. Het huwelijk is overgebleven als een enige bloem uit het verloren paradijs. Zeker, kwetsbaar geworden door onze zonden, en daardoor moet het ook meer dan ooit beschermd en bewaard worden. Je moet meer dan ooit bidden om bewaring van je huwelijk, van het huwelijk van jezelf en dat van je kinderen (als je die van de Heere gekregen hebt).

Zuiver en heilig *binnen de band van het huwelijk*.

Twee andere thema's wil ik graag op een Bijbelse manier belichten, deze twee:

a. Seksualiteit binnen het huwelijk

b. Het krijgen van kinderen.

Als eerste dus iets over:

a. Seksualiteit binnen het huwelijk.

Dat er, als het gaat over seksualiteit, veel is wat vies en smerig is, dat er veel is wat God verboden heeft (Leviticus 18-20, 1 Korinthe 6:10), dat wil nog niet zeggen dat seksualiteit zelf daarmee vies, verkeerd of zondig zou zijn.

Seksualiteit, verliefdheid, houden van elkaar, dat is *een gave van God*.

Ik zei het al in het begin: Adam was verliefd op Eva, dat hoor je in het lied dat hij zingt. Seksualiteit is een gave van God. Maar het is tegelijkertijd wel een zegen van de Heere dat God ons er in de Bijbel een gebruiksaanwijzing bij gegeven heeft.

Een gebruiksaanwijzing voor dat, wat sinds de zondeval wel heel erg kwetsbaar en breekbaar geworden is. Een gebruiksaanwijzing om *nee* te zeggen tegen seksuele zonden, en om *ja* te zeggen tegen de wil van God. Niet dat je dat kunt in eigen kracht. Dat komt steeds weer terug bij de behandeling van de geboden. Het kan alleen maar als je alles van de Heere verwacht.

Intimiteit, seksualiteit is een zegen van de Heere, bedoeld voor binnen de band van het huwelijk, bedoeld voor binnen die onverbreekelijke band van liefde en trouw.

Ontrouw, het aanknopen met een andere man of vrouw, dat kan de band van het huwelijk breken. Vandaar het gebod van de Heere: *U zult niet echtbreken*

Echtbreuk is een zonde die rechtstreeks botst met het goede dat de Heere ons wilde geven, namelijk levenslange liefde en trouw voor die ene man, voor die ene vrouw met wie de Heere ons bracht in een verbond.

De Heere Jezus Zelf heeft het huwelijk heel erg geëerd, door als eerste bij Zijn openbare optreden een bruiloft te bezoeken.

Een huwelijk is kostbaar. Het kost ook iets. Je moet je ervoor inspannen, je moet erin investeren: tijd, belangstelling, liefde, trouw, openheid, het delen van je diepste gevoelens met de ander en ook opofferingsgezindheid.

En binnen die kostbare (en kwetsbare) band van vertrouwen is seksualiteit *een bijzondere gave, een bijzondere gift van de Heere*. Een gave van de Heere, die je ook niet zomaar terzijde mag schrijven.

Paulus schrijft in 1 Korinthe 7: *Onttrekt u elkander niet (onttrekt u niet aan elkaar), tenzij dan met beider toestemming voor een tijd, opdat u u tot vasten en bidden moogt verledigen; en komt wederom bijeen, opdat u de satan niet verzoeke, omdat u u niet kunt onthouden (7:5)*.

Het is onze taak als echtgenoten om elkaar de (wat de Bijbel noemt) *schuldige goedwilligheid* te betalen. Er staat in 1 Korinthe 7: *De man zal aan de vrouw de schuldige goedwilligheid betalen; en desgelijks ook de vrouw aan de man (7:3)*.

Dat wil zeggen: je mag de ander niet in verzoeking brengen door seksuele omgang met hem of haar te weigeren. Het huwelijk is immers ook bedoeld voor en gegeven om een dam op te werpen, juist tegen de verleiding van overspel.

Gaat dus niet mee in verkeerde vroomheid, die beweert dat seksualiteit iets laags is, waar je je niet toe verlagen moet. Seksualiteit komt van God (1 Timotheüs 4:3). Seksualiteit past ook bij een heilig leven. Zo heeft God het juist bedoeld, binnen de grens van het huwelijk. Denk maar aan Henoch nog. Het wordt in één adem genoemd: *Henoch wandelde met God en... hij gewoon zonen en dochters* (Genesis 5:22,24).

Seksualiteit is iets wat de Heere gegeven heeft, *om van te genieten*. Het is niet alleen gericht op het krijgen van kinderen, maar het is het uiten van en het delen met elkaar van

de meest intieme vorm van liefde. Dus: mannen, kijk niet naar, ga niet aan de haal met een ander, maar zo zegt Salomo: *Verblijd u vanwege de huisvrouw van uw jeugd, een zeer liefelijke hinde, een aangenaam steengeitje, (...) dool steeds in haar liefde* (Spreuken 5:18-19).

U hebt haar, u hebt hem van de Heere gekregen. Man en vrouw moeten elkaar behagen. Dat is Gods wil. Seksualiteit is gericht op *elkaar*, niet op jezelf en ook niet op een ander buiten je huwelijk.

En binnen die band is er de zegen (als de Heere die geeft, want niet iedereen krijgt die zegen):

b. De zegen van het krijgen van kinderen

Dat is het vierde en laatste thema waar ik iets over wil zeggen naar aanleiding van het zevende gebod.

Het kost sommige echtparen veel verdriet, dat zij de kinderzegen niet of nog niet ontvangen hebben. Uw zaak zij blijvend aan de Heere bevolen.

Andere echtparen worstelen meer met vragen over de grootte van hun gezin, over het groeiende kindertal.

De Bijbel spreekt over dat laatste (waar ik het nu verder met u over wil hebben) met twee woorden.

Enerzijds is er de ‘zegen’ van de Schepper, die man en vrouw zegende en zei: *Wees vruchtbaar en vermenigvuldig* (Genesis 1:28).

Die zegen blijkt ook uit Psalm 127: *Ziet, de kinderen zijn een erfdeel des HEEREN; des buiks vrucht is een beloning* (127:3).

Maar dat betekent niet, dat vragen over gezinsgrootte niet aan de orde mogen komen.

De vraag is: heb je als ouders ook een *eigen verantwoordelijkheid* wat betreft de grootte van het gezin?

Het antwoord is voluit: ja. Petrus zegt: mannen, woon bij uw vrouwen met verstand.

Gij mannen, insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook mede-erfgenamen der genade des levens met haar zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden (1 Petrus 3:7).

En Paulus zegt: *de liefde doet den naaste geen kwaad* (Romeinen 13:10).

De gezondheid van moeder, de gezondheid en het welzijn van de kinderen, de zwaarte van de opvoeding van de kinderen, het mag allemaal meewegen. Daar ben je als vader en moeder, als echtpaar ook verantwoordelijk voor.

Er is namelijk niet alleen de opdracht om kinderen *voort* te brengen, maar ook om ze *groot* te brengen en *op te voeden*.

Het is iets waar je samen als echtpaar over praten moet, waar je samen voor bidden mag: Heere, wat wilt U dat we doen zullen?

Zo mogen man en vrouw samen leven, in verantwoordelijkheid en afhankelijkheid, voor Gods aangezicht.

Gemeente, vanaf de schepping is er veel misgegaan, juist ook op het terrein van het huwelijk. Ook onder Gods kinderen. Denk maar aan Judas en Thamar, aan Simson en de heidense Delila, aan David en Bathseba, denk maar aan Salomo en zijn vele vrouwen. Het 'heilig met elkaar leven' van het huwelijksformulier, struikelt zo gemakkelijk. Terwijl het wel onze roeping is. Want Paulus zegt tegen de gemeente van Thessalonica: *Dat niemand zijn broeder vertrede, noch bedriege in zijn handeling; want de Heere is een wreker over dit alles, gelijk wij u ook te voren gezegd en betuigd hebben. Want God heeft ons niet geroepen tot onreinigheid, maar tot heiligmaking. Zo dan die dit verwerpt, die verwerpt geen mens, maar God, Die ook Zijn Heilige Geest in ons heeft gegeven* (1 Thessalonicenzen 4:6-8). Kinderen van God, we zijn geroepen tot heiligheid. Omdat de Heilige Geest aan ons gegeven is. Omdat Hij in ons woont, om ons lichaam en onze ziel te heiligen.

Wie door genade zo leven mag, binnen de heilige band van het huwelijk, niet in eigen kracht maar in de kracht van Christus, die ziet in het huwelijk ook (tot zijn of haar troost) iets van een veel hoger huwelijk. Die ziet langs de huwelijkse trouw heen iets van de volmaakte huwelijkstrouw van Christus (1 Korinthe 6:17).

Vader en moeder verlaten..., je vrouw aanhangen..., tot één vlees zijn...

Hij, Christus, verliet Zijn Vader in de hemel, zocht een vrouw, Zijn Kerk, Hij hing haar aan, werd één met haar, en Hij nam Zijn Kerk, Zijn kinderen mee, in alles, door de dood tot het leven, uiteindelijk naar het huis van Zijn Vader.

Daarom, kinderen van God, als wij het huwelijk schenden, dan *schenden wij God* en dan *trappen we op de liefde van Christus* (die achter ons huwelijk wil schitteren!).

En dus..., als je geen kind van God bent, dan heb je de vrije hand?

Nee, ook dan is nog steeds je lichaam niet het eigendom van jezelf. God is Schepper en Eigenaar van ons lichaam. En dus zegt Paulus: vliedt, vlucht weg van de zonde tegen dit gebod.

Wie daarin gevallen is (en wie van ons zonder zonde is, laat hij de eerste steen maar gooien), wie daarin gevallen is, voor die is er een weg terug!

Door Hem, door de Heere Jezus Christus.

Door Hem, die nooit een vrouw aanzag om haar te begeren. Zijn leven was heilig en zuiver. Ruw werd Zijn kleding Hem ontnomen. Naakt hing Hij aan het kruis. In onze schande. Zijn lichaam, die heilige tempel, werd gebroken. Voor een boos en overspelig geslacht.

Voor verbondsbrekers, voor brekers van het verbond met man of vrouw, voor brekers van het verbond met God, voor overspelers is er verzoening in het bloed van Christus.

Als u horen mag, bij de mensen van wie Paulus zegt: *En dit waart u sommigen; maar u bent afgewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus, en door de Geest onzes Gods* (1 Korinthe 6:11), leef dan in Zijn kracht, zuiver en heilig, binnen de band van het huwelijk of daarbuiten.

Als een liefdedienst aan elkaar en aan God, vanwege de Heere Jezus Christus en Zijn liefdewerk.

Zeg dan: *Daarom, Heere, doe ik Uw gebod, oprecht en welgezind. Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdriet gedaan* (Psalm 119: 83, ber.).

Gemeente, jongelui, luister niet alleen naar het Woord, maar doe het ook.

Wees daders des Woords, en niet alleen hoorders (Jakobus 1:22).

Amen.

Slotzang Psalm 25:3,4:

Denk aan 't vaderlijk meêdogen,
HEER, waarop ik biddend pleit;
Milde handen, vriendelijke ogen,
Zijn bij U van eeuwigheid.
Sla de zonden nimmer ga,
Die mijn jonkheid heeft bedreven;
Denk aan mij toch in genâ,
Om Uw goedheid eer te geven.

's HEEREN goedheid kent geen palen;
God is recht, dus zal Hij door
Onderwijzing hen, die dwalen,
Brenge in het rechte spoor.
Hij zal leiden 't zacht gemoed
In het effen recht des HEEREN.
Wie Hem nederig valt te voet,
Zal van Hem zijn wegen leren.